

K. Askanas

Adw. Kazimierz Radomyski (1906-1982)

Palestra 26/9-10(297-298), 117

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Adw. Kazimierz Radomski
(1906—1982)

Dnia 27 stycznia 1982 r. odszedł od nas na zawsze niezwykle ceniony i cieszący się powszechną sympatią Kolega Kazimierz Radomski, emeryt.

Urodzony 4 marca 1906 r. w Sierpcu, syn magistra farmacji, ukończył w 1924 r. gimnazjum im. Władysława Jagiełły w Płocku. Po otrzymaniu w roku 1929 dyplomu Wydziału Prawa Uniwersytetu Warszawskiego, został w tymże roku aplikantem sądowym w Sądzie Okręgowym w Warszawie. Po odbyciu służby wojskowej został mianowany podporucznikiem.

W 1935 roku otrzymał stanowisko zastępcy przewodniczącego Sądu Pracy w Łodzi, po dwu latach został przeniesiony na takie samo stanowisko do Warszawy, po czym w 1938 r. delegowany został jako sędzia na stanowisko referenta w Departamencie Ustawodawczym Ministerstwa Sprawiedliwości.

Kampanię wrześniową odbył w swym macierzystym 33 pułku piechoty. W czasie walk dostał się do niewoli niemieckiej i potem przebywał jako jeńiec wojenny w Oflagu IIc w Woldenbergu.

Po powrocie do kraju Kazimierz Radomski został w 1945 r. adwokatem w Grodzisku Mazowieckim, a od roku 1948 w Płocku, gdzie od chwili powstania Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Płocku (1952 r.) był — aż do chwili przejścia na emeryturę — członkiem tegoż Zespołu.

Po śmierci pierwszej żony, która zginęła podczas bombardowania Warszawy, ożenił się powtórnie z Zofią Betley, byłym więźniem obozu w Ravensbrück, z którą miał dwu synów: lekarza medycyny i lekarza weterynarii.

Brał udział w pracy społecznej w Oddziale Płockim Zrzeszenia Prawników Polskich (w latach 1949 i 1950 jako prezes tego Oddziału), w Towarzystwie Naukowym Płockim, w Towarzystwie Przyjaciół Żołnierza oraz w płockim Klubie Sportowym „Budowlani”.

Za zasługi w pracy zawodowej i społecznej został odznaczony srebrnym Krzyżem Zasługi oraz Złotą Odznaką „Adwokatura PRL”.

Po przejściu na emeryturę piastował funkcję prezesa Komisji Dyscyplinarnej Rady Adwokackiej w Płocku.

Adwokat Radomski reprezentował wysoką kulturę, godność zawodową i wzorową postawę obywatelską.

Nad trumną zmarłego przemawiali: ks. prałat Seweryn Wyczałkowski oraz — w imieniu Rady Adwokackiej i Kolegów — kierownik Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Płocku. Wyjątkowo liczny kondukt żałobny świadczył o popularności, sympatii, uznaniu i szacunku, jakim powszechnie cieszył się adwokat Kazimierz Radomski.

adv. K. Askanas